

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Virtualus krikščionis. 1 dalis

John Fenn, 2012 m. gegužės mėn. 12 d., www.supernaturalhousechurch.org

Vertingiausias dalykas, kurį mes turime šitoje dangaus pusėje: Jo Artumas

Kai Dovydo nuodėmė su Batšeba buvo atskleista, jis atgailavo ir iš skausmu persmelktos širdies parašė 51 psalmę. Kaip daugelis psalmių ji, tarytum supynės, sudaryta iš dviejų dalių, kurias sujungia centrinė ašis.

Ta centrinė ašis – tai Dovydo širdies šauksmas 11 eilutėje: „Neatstumk manęs nuo savo Artumo (Buvimo) ir savo Šventos Dvasios neatimk nuo manęs“ (vertimas iš KJV). Tai apibendrina visa, ką jis nori pasakyti šioje psalmėje, jo širdies šauksmas Dievui - tai centrinė ašis apie kurią sukasi visa kita: aš noriu Tavo Artumo ir Dvasios labiau už viską!

Labiau nei savo muzikines dovanas, labiau nei savo valdomą karalystę, labiau nei savo šeimą, Dovydas vertina Dievo Artumą savo gyvenime, ir štai kodėl ši atgailos psalmė sukasi apie jo širdies šauksmą.

Tai Senojo Testamento malda. Mūsų dienomis, mes esame atgimę iš Dvasios ir Šventoji Dvasia nepalieka mūsų net kai mes nusidedame, tačiau Dovydo širdies šauksmas tebetinka tiems, kurie myli Jo Artumą labiau už patį gyvenimą! Nepatrauk nuo manęs Savo Artumo! Aš vertinu Tavo Artumą manyje labiau už viską!

Sudarykime du stulpelius

Jeigu jūs viename stulpelyje išvardysite pirmojo amžiaus krikščionio savybes, o kitame savybių sąrašą, kaip mes šiandien apibūdiname krikščionį, pastebėsime daugybę skirtumų.

Tarp savybių, kurias jūs surasite ankstyvajame surinkime atrasite tai, kad krikščionys puoselėjo Viešpaties Artumą: Jo Artumą kituose tikinčiuosiuose, su kuriais jie bendravo ir buvo vienoje bendruomenėje. Jo Artumas pasireiškė, kai jie duodavo vienas kitam, kaip Dievo rankos žemėje, kad būtų patenkinti visų materialiniai poreikiai. Jo Artumas buvo matomas stebukluose, kurie vyko per žmones, su kuriais jie bendravo, Jo Artumas buvo kai jie mokė Žodžio, ir buvo matomas, kai dalinosi apie Mesiją su kitomis gyvomis šventyklomis namų susirinkimuose.

Ankstyvasis surinkimas suvokė nuostabią tiesą, kad Mesijas gyvena kiekviename tikinčiajame, bet ne pastate, padarydamas kiekvieną tikintįjį gyvąja Dievo šventykla. Jie mylėjo Jo Artumą vienas kitame, taigi jie susitikdavo namuose, nes pats Dievas įkūrė namus ir šeimą, ir išlaikydami savo namus, jie gyveno su tikėjimo žmonėmis kaip bendruomenė ir šeima. Jų susirinkimai būdavo neoficialūs, vykdavo namuose ir būdavo pažymėti Dievo Artumo garbinime, tai buvo mokymo ir dalinimosi, maldos ir praktinių poreikių susirinkimai tarp draugiškų mokinių.

Dievo Artumas jų gyvenimuose buvo pirmas ir svarbiausias dalykas. Jie buvo priklausomi nuo Jo Artumo, kuris pasireiškėdavo per kitus tikinčiuosius, su kuriais jie draugavo.

Įrodymas, kad esi krikščionis

Jei tu būtum šiandien suimtas dėl to, kad esi krikščionis, ar būtų pakankamai įrodymų tavo tu apkaltinti? Ar jie pasinaudotų kaip įrodymą tavo surinkimo lankymą? Ne taip kaip visų tikėjimų žmonės, kurie eina į pastatus vadinamus šventyklomis ir bažnyčiomis, surinkimo lankymas nėra įrodymas, kad esi krikščionis, lygiai taip pat kaip sveikatingumo klubo lankymas nepadaro tavęs profesionaliu atletu.

Ar jie įsigilintų į tavo finansines sąskaitas, kad pamatytų, kiek tu duodi? Statistika rodo, kad netikintys duoda tiek pat labdarai ir bažnyčioms kaip ir tikintys, taigi šitai negali įrodyti, kad tu krikščionis. Ar jie pasiremtų jūsų žodžiu, kad jūs tikite Jėšua (Jėzumi)? Gal būt, bet ar tas Jėšua yra tik pranašas, kaip tiki musulmonai? Ar tas Jėšua tik istorinė asmenybė? Pirmo kurso teisės studentas gali atmesti šiuos įrodymus per sekundę.

2.000 metų patyrimas rodo, jog valdžios naudodavo kitų žmonių liudijimus, kad įrodytų, jog asmuo yra krikščionis. Ne jų lankomumas, ne davimas, ne tik jų tikėjimo išpažinimas, bet valdžios naudojo žmonių, kurie su jais bendravo liudijimus, kad patvirtintų kaltinimą.

Virtualus krikščionis

Tradicinis surinkimas moko teisumo, ir tai yra gerai. Tačiau, nors teisumas įgyjamas per tikėjimą Mesiju, jis patvirtinamas tik per santykius. Štai kodėl valdžios tam, kad apkaltintų, per amžius naudojo žmonių,

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokinytės procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

kurie pažįsta krikščionių liudijimus, nes tikri Jėšua mokiniai bendravo ir draugavo su kitais tikinčiaisiais, o kai kurie netgi juos išduodavo.

Jeigu jūs pašalinsite iš asmens gyvenimo santykius su kitais mokiniais, jūs turėsite žmogų, kuris sako, kad yra krikščionis, bet tam nėra įrodymo. Jūs turėsite virtualų krikščionį. Aš pateikiu kelis žodžio „virtualus“ apibrėžimus.

Iš thefreedictionary.com ir answers.com

- 1) Esantis arba išplaukiantis kaip padarinys, bet ne iš tikrųjų, be konkrečios formos ar pavadinimo.
- 2) Egzistuojantis prote, ypatingai kaip vaizduotės vaisius.
- 3) Kompiuterinių mokslų sukurtas, modeliuojamas arba vykdomas kompiuteryje, arba kompiuteriniame tinkle.

Iš Bing.com

- 1) kažkas esantis praktikoje; kažkas veikiantis, netgi jei ne realybėje arba neatitinkantis bendrai pripažinto termino apibrėžimo.
- 2) Sukurtas kompiuterio; modeliuojamas kompiuteriu dėl ekonominių priežasčių, patogumo ar pasirodymo.
- 3) Spėjamas; apibūdina dalelę, kurios buvimą reikia paaiškinti stebint reiškinį, bet jis nėra įrodytas ar tiesiogiai stebimas.

Kaip aš sakiau; skyrius ir eilutė viename stulpelyje, o mūsų Bažnyčionybės kultūra - kitame

Pradžioje, kai aš atgimiau, mes žinojome, kas buvo tikrieji Jėšua mokiniai, nes kartu siekėme Dievo Artumo mūsų namų susirinkimuose, mūsų tarpusavio santykiuose vienas su kitu, kai sutikdavome sunkumus, asmeniniame gyvenime – visos idėjos, mintys, įpročiai sulenkavo savo kelius prieš Viešpaties Artumą, nes mes neleisdavome niekam įsiterpti tarp Jo mumyse ir mūsų.

Bet šiandien asmuo yra vadinamas „gimusiu iš aukšto“ tuomet, kai jis pakėlė ranką susirinkimo metu visų akims esant užmerktoms, arba kažkas vadinamas krikščioniu, netgi jei galbūt yra pasileidęs, nesąžiningas versle, gyvena taip, kad neatsikirsi nuo netikinčio, ar tiesiog plūduriuoja kaip dvasinė sala.

51 psalmėje atrandame kelis raktus virtualiam krikščioniui apibūdinti, bet apie tai kitą savaitę...

Gausių palaiminimų!

John Fenn

www.supernaturalhousechurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwowi@aol.com

Virtualus krikščionis. 2 dalis

John Fenn, 2012 m. gegužės mėn. 19 d., www.supernaturalhousechurch.org

Šiek tiek apie internetinę [video Biblijos mokyklą](#) - Senasis Testamentas I ir II, pamokos apie teisumą, atsiunčiame jums internetu, nėra testų, tai - investicijos į jūsų tikėjimą, Žodžio ir Viešpaties pažinimą. Kai užsiregistruojate, jūsų slaptažodis tinka visus metus, taigi jūs galite prisiderinti prie savo tvarkaraščio, bet „kaip girdėjau iš studentų, pradėjus būna sunku sustoti! Kiekviena pamoka trunka apie 45-55 minutes, jos jūsų patogumui suskirstytos skyriais... skirtos investuoti į gilesnes Dievo dalykų studijas!

Praeitą savaitę...

...Aš pradėjau studijuoti, kaip atrodė 1 amžiaus krikščionis ir tai palyginau su tuo, ką šiandien mes vadiname krikščioniu. Grįžkime atgal savo prote į tą laiką, kai nebuvo pastatų vadinamų „bažnyčia“. Į tą laiką, kai tikintieji Jėšua (Jėzumi) buvo teisingai mokomi, kad Dievas daugiau negyvena šventykloje Jeruzalėje, bet dabar Jis gyvena kiekviename tikinčiajame, ir čia jūs atrandate Jo Artumą.

Jie buvo mokomi, jog jiems nereikia šaukti nei raudoti, kad atkreiptų Dievo dėmesį; Jis gyvena jų viduje. Jie yra taikoje su Dievu ir Jis su jais. Jie buvo mokomi, kad jiems nereikia patiemis pakilti aukštyn, ar nuleisti Jo žemyn pas save: Jis gyvena juose ir yra taip arti, kaip jų kvėpavimas. (Rom 5:1-5; 10:6-10; Ef 2:4-7; Heb 12:22-24)

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Jie buvo mokomi, kad įvairios Dievo asmenybės savybės yra matomos kiekvienoje gyvojoje šventykloje, ir įvairūs dalykai, kurie padaro kiekvieną asmenį unikaliu yra iš tiesų Dievo Dvasios pasireiškimas, kai jie vaikščioja su Juo ir praktikuoja Dievo Artumą savo gyvenime (1 Kor 3:16; 6:19; 12:5-7; Gal 5:22).

Šitos gyvosios Dievo šventyklos susitikdavo namuose su kitomis gyvosiomis šventyklomis, alkanos, ieškančios ir surandančios Jo Artumą savo tarpe. Kaip matome Rašte, krikščionis buvo Mesijo Jėšua mokinys, aktyviai besimokantis, aktyvus studentas, kuris buvo pasiruošęs nedelsiant pritaikyti, ką tik jis buvo iš Jo išmokęs.

Kultūrinis krikščionis?

Nebuvo tokio „kultūrinio krikščionio“; tu arba tikėjai ir gyvenai, arba ne.

Tos gyvosios šventyklos rūpinosi vienas kitu kaip jokie kiti graikų, romėnų ar žydų visuomenės sluoksniai. Jie rūpinosi, kad būtų patenkinti vieni kitų poreikiai, kartu įveikdavo gyvenimo sunkumus, sunkiai dirbo ir buvo sąžiningi. Nebuvo elgetaujantio krikščionio. Jei tu matei elgetaujantį gatvėje, tu žinojai, kad tai nebuvo krikščionis, nes krikščionys rūpinosi vieni kitais. Jie buvo žinomi dėl tarpusavio meilės.

Eiliniai žmonės

Lyderiai negyveno vilose, jie gyveno kaip visi kiti, susitikdavo namuose, kaip visi kiti, dauguma turėjo pastovius darbus, nors visą laiką tarnaujantys lyderiai priklausė nuo piniginių ir kitokių dovanų, iš kurių jie pragyveno. Ir tame dalyvaujantys žmonės žinojo, kad jie turi paramos tinklą, kuriame gali gauti pagalbą savo fiziniams, socialiniams ir dvasiniams poreikiams.

Kai jie susitikdavo, Dievas buvo jų tarpe. Ir ne tik tada: jie žinojo, kad jie nešioja Dievo Artumą savyje darbe, pramogose ir susirinkimuose su kitomis gyvosiomis šventyklomis.

Artumas

Aš dalinausi, kaip Dovydo širdis 51 psalmėje šaukė: „Nepatrauk manęs iš savo Artumo! Ne paimk Savo Šventosios Dvasios nuo manęs!“ Pirmojo amžiaus tikintieji buvo giliai įsitikinę, kad jie nešiojasi Dievo Artumą savyje.

Šiandien tai, ką mes vadiname krikščioniu, dažnai nesutinka su tuo, ką Raštas vadina krikščioniu. Pirmas dalykas, ko Paulius klausė 12 žmonių Efeze, kai jis juos susitiko, buvo tai: „Ar gavote Šventąją Dvasią, kai įtikėjote?“ Šventoji Dvasia YRA Dievo Artumas, Dievo buvimas žmogaus viduje. Dievo Artumas buvo jiems svarbiausias dalykas (Apd 19).

Virtualus krikščionis

Šiandien mes turime kultūrinius krikščionis. Jis gali pasakyti: „Na, mano mama lankė surinkimą, ir mano senelė, taigi ir aš savaime su krikščioniu“. Arba: „Aš gimiau krikščioniu, turiu omeny, kad mama su tėte tikėjo, ir aš ėjau į krikščionišką mokyklą bei atrodo, kad aš tebetikiu, bet nelankau surinkimo (bažnyčios), nes ten, kur lankiausi buvau sužeistas, taigi aš turiu surinkimą kompiuteryje, per TV ir man gerai“.

Galbūt jie netgi lankė Biblijos mokyklą ar aukštesnio lygio sekmadieninę mokyklą - galbūt jie gyveno kaip pasaulis, rinkdamiesi krikščioniškus mokymus, kad pateisintų savo kaltes, arba galbūt tai Šventoji Dvasia juos traukė prie savęs, o jie laikėsi ištiestos rankos atstumu, o galbūt jie degė dėl Viešpaties kurį laiką, bet dabar tokios temperatūros kaip daržovė virtuvės lentynoje.

Kaip matome Naujojo Testamento puslapiuose nei vienas iš anksčiau paminėtų neatitinka su tuo, kaip Paulius apibūdina krikščionį. Juos aš vadinu virtualiais krikščionimis. Tradicinių surinkimų pastoriai galėtų juos priskirti tokiai grupei, kuri vadinasi „dreifuotojai“, tokiems tikintiesiems, kurie niekur nesilanko, bet kartu visur lankosi. Bet virtualus krikščionis gali taip pat būti toks, kuris niekada neįkelia kojos į surinkimą ir nesidomi, kokios naujovės tą mėnesį ar kas atvyksta.

Virtualus krikščionis yra tikintis Jėzumi, bet jo apibūdinimas skiriasi nuo to, kaip jį nusako Raštas. Pirmojo amžiaus mokiniai buvo sujungti kaip šeima ir bendruomenė su tikinčiųjų tinklu vietiniame ir tarptautiniame lygyje, siekė Dievo Artumo vienas kitame ir diena iš dienos tikslingai augo Kristuje.

Šiandienos virtualus krikščionis neturi ryšių, tik neasmenines priemones, dažnai galvoja, kad žinios yra tas pat kaip ir branda, ir neturi jokių išorinių požymių, kad nori augti kaip asmuo, arba kaip asmuo Kristuje. Jie galbūt net gali būti laimingi būdami vieniši savo tikėjime, bet tai ne toks tikėjimas, kuri apibūdina Naujasis Testamentas – toks mano požiūris.

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokinytės procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Aš turiu galvoje, kad virtualus krikščionis ieško Dievo Artumo įvairiais būdais – ypatingas kalbėtojas surinkime, ypatinga muzika, sezono tema, kompiuteris, numylėtos doktrinos, netgi nori Artumo pasilikdami savo baimėse ir įsižeidimuose – jie ieško visur Jo Artumo, bet ne ten, kur ieškojo Naujojo Testamento tikintieji.

Dievo Artumo – kartu su kitais mažose grupėse susirenkančiose namuose.

Bet yra pagalba virtualaus krikščionio širdžiai bei sielai ir žmonėms, kurie juos myli.... kitą savaitę Gausių palaiminimų!

John Fenn

www.supernaturalhousechurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwowi@aol.com

Virtualus krikščionis. 3 dalis

John Fenn, 2012 m. gegužės mėn. 26 d., www.supernaturalhousechurch.org

Aš nagrinėjau, kaip Naujasis Testamentas apibūdina krikščionį ir tai palyginau su mūsų dienomis, atspirties tašku pasirinkdamas Dovydo širdies šauksmą 51 psalmėje: „Neatstumk manęs nuo Savo Buvimo“. Vienas skirtumas, kurį aš matau: pirmo amžiaus tikintieji troško ir siekė Jo Buvimo (Artumo) kituose tikinčiuosiuose, būdami kartu su jais ir būdami kitų tikinčiųjų gyvenimo dalimi. Šiandien daugelis nusprendžia tiesiog nebendrauti su kitais tikinčiaisiais.

Kai aš pirmą kartą sutikau Viešpatį, buvau paauglys ir desperatiškai troškau Jo Artumo. Aš ieškojau Jo Artumo Žodyje. Taip elgėsi ir mokiniai Pauliaus laikais – jie ieškojo tų, kurie buvo su Jėšua, kad išgirstų, ką Jis sakė ir su dideliu alkio skaitė apaštalių laiškus – mūsų Naujajį Testamentą.

Aš ieškojau Jo Artumo garbinime. Taip pat elgėsi ir mokiniai Pauliaus laikais. Įvairūs pastebėjimai Rašte bei kiti šaltiniai atskleidžia, kad jų susirinkimai namuose buvo pilni garbinimo, kalbėjimo vienas kitam psalmėmis, himnais, dvasinėmis giesmėmis, kai jie kūrė melodijas savo širdyse Viešpačiui.

Aš siekiau Jo Artumo būdamas kartu ir susijungdamas su kitais mokiniais. Lygiai taip pat ir mokiniai Pauliaus laikais – jie taip stipriai dalyvavo vienas kito gyvenime, kad jų pagrindiniai poreikiai buvo visiems žinomi ir atsakomi, o jų charakteris buvo ugdomas, kai jie nusileisdavo vienas kitam stengdamiesi išsilaikyti meilėje ir taikoje.

Ir vėl, teisumas ateina per tikėjimą Jėzumi Kristumi. Bet teisumas atskleidžiamas tik tarpusavio santykiuose, nes būtent santykiuose su visa meile, kantrybe, atlaidumu ir ištverme, kuri reikalinga jei nori turėti artimų draugų tikėjime, mes įrodome, kad Kristus yra mumyse.

Šiandien, krikščionys gali siekti Jo Artumo Žodyje ir garbinime, bet atmesti Jo Buvimą kituose tikinčiuosiuose daugeliu būdų; susijungę tik elektroniniu būdu su Kristaus kūnu, likdami anonimiški tradicinėje bažnyčioje, lankydami kur tik įmanoma įvairius bažnyčių susirinkimus, bet nerizikuodami pažinti vienas kitą daugiau nei atpažinti pažįstamus veidus šen ir ten. Jie yra „virtualūs“ krikščionys ir neatitinka to apibūdinimo, kurį pateikia Naujasis Testamentas. Jie turi išvaizdą, bet ne turinį, nes jiems trūksta santykių aprašytų Naujajame Testamente, kurie yra būtini Jėšua mokiniui.

Pasigilinkime į detales

Žydams 10:25 sako: „Neatsižadėkime šventųjų susirinkimų, kaip kai kurie elgiasi, bet raginkime vieni kitus...“ Tai vienintelė eilutė Naujajame Testamente apie tuos, kurie atskyrė save nuo bendravimo su kitais tikinčiaisiais. Iš to matome, kad tai buvo palyginus retas reiškinys pirmajame amžiuje.

Žodis „atsižadėti“ čia yra „enkataleipo“. Žodis „leipo“ (ilgoji „o“) yra „palikti“. Žodis „kata“ yra blogai, labai blogai - stiprus neiginys. Žodis „en“ yra „į“. Pažodžiui „atsižadėti“, reiškia „labai blogai yra tai palikti“. Taip pat įdomus yra žodis „būdas“ (elgsena, maniera), tai „ethos“, kuris reiškia asmens charakterį išreiškiamą požiūriuose, įpročiuose ir tikėjime.

Sudėjus viską kartu, laiško žydams autorius rašo, yra „labai blogai yra palikti“, turėti nuostatą, įprotį ir tikėjimą atstumti savųjų susirinkimą. Ach. Kodėl kažkas siekia tik Dievo Artumo Žodyje ir/arba garbinime, bet yra linkęs atmesti Jo Artumą matomą kituose mokiniuose? Pirmiausiai...

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Ką Dovydas pasakė 51 psalmėje

Žodis „artumas“ mūsų tekste Ps 51:11 yra „paniyim“ (paw-neem; Strong's #6440) ir yra paimtas iš šaknies „paneħ“ (paw-neh), kuri reiškia „veidas“. Tiesiogine prasme tai reiškia „žiūrėti į“ arba „priešais kieno nors veidą ar žvilgsnį“. Dovydas verkė: Nenugrėžk nuo manęs Savojo veido! O Viešpatie, nenustok žiūrėti į mane! Aš alkstu pasireiškiančio Tavo Artumo, juntamo per Tavo Dvasią!

Tai, kad kai kurie tikintieji pasitraukia nuo Jo Artumo, Jo veido, pasireiškiančio per kitus tikinčiuosius, atskleidžia atsakymą: kai tikintieji pažįsta vienas kitą jų kasdieninėse kovose, tai parodo, kaip Dievas žiūri į kiekvieno gyvenimą.

Kai kiti su mumis neteisingai pasielgia, mes klausiame, ar tai pakenkia mums, ar jiems? Ką aš galiu padaryti šitoje situacijoje, kad tapčiau labiau panašus į Kristų? Teisumas įrodomas per bendravimą santykiuose, per kuriuos mes iš tiesų augame ir keičiamės. Štai taip mes taikome Žodį - klausyti ir nevykdyti, tai reiškia apgaudinėti save pačius (Jok 1:22).

Kodėl kai kurie tampa „virtualiais krikščionimis“?

Dažnai tai pasikeitimų, nežinomybės baimė, baimė atsiverti ir galbūt būti sužeistu, kartais užsikietinimas ir nenorėjimas keistis. Paprasčiau būti dvasine sala negu pažinti žmones, nes tai reiškia keistis. Kai Dievas „žiūri į mus“ kitų akimis, tai reiškia pasišventimą ir verčia mus pritaikyti Žodį, kad įrodytum, jog Kristus tikrai gyvena mumyse.

Ps 51:6 Dovydas sako: „Tu mėgsti tiesą širdyje, ir slaptoje mokai mane išminties“. „Slaptoje“ reiškia dvasią ir sielą, nes kūnas nėra paslėptas. Paslėpta dalis yra dvasia, ten kur Dievas įdeda išmintį. Kaip Dovydas verkė ir prašė „Neatstumk manęs nuo Savo veido ir Savo Šventos Dvasios neatimk nuo manęs“, bet pirmiausiai Jis sako „tu mėgsti tiesą širdyje“!

Virtualus krikščionis turi norėti pripažinti tiesą savo širdyje. Jie turi pripažinti problemas dėl kurių jie tapo virtualiais, užuot buvę tokiais krikščionimis, kuriuos apibūdina Biblija. Jie turi rizikuoti pradėti bendravimą su kitais tikinčiais netgi jei tai reiškia augimą, pasikeitimus ir taip pat skausmą.

Dovydas tęsia „Tu nenori aukos, jei aukočiau deginamąją auką, Tau nepatiktų. Auka Dievui yra sudužusi dvasia; sudužusios ir nusižeminusios širdies Tu, Dieve, nepaniekinsi“ (Ps 51:16-17)

Galiausiai, virtualus krikščionis negali remtis praeitimi: Dievas ieško nusižeminusios ir sudužusios širdies, kaip gyvenimo būdo, dabar. Bet daugeliui, tai reikštų nukreipti savo širdį ir šauktis Jo Artumo nesvarbu, kur jis randamas, Žodyje, garbinime, ir įrodytas santykiuose, nesvarbu, kad tai kainuotų išdidumą ar galimybę būti sužeistam – nusižeminusi širdis šaukia kaip Dovydas: Man reikia Jo Artumo!

Kitą savaitę nauja tema. Būkite gausiai palaiminti!

John Fenn

www.supernaturalhousechurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwowi@aol.com